

Kampkrant 2015 - 2

Maandag 3 augustus 2015 - Een gratis krant met onbetaalbare redacteuren

De Loeihete Limbowedstrijd

Standaard onderdeel van het Modelvliegkamp is de hilarische Limbo-wedstrijd. Maar wedstrijden die al lang meegegaan worden op den duur sleets en daarom werd het tijd daar wat stof vanaf te blazen. Ernani en Mirko hebben een nieuw concept bedacht waardoor de kansen wat meer gespreid zouden worden onder de deelnemers en de type kisten waarmee gevlogen wordt.

Het resultaat was er naar! Dit jaar hadden we zelfs de primeur dat enkele deelnemers aan de wedstrijd meededen met een FPV model.

Mirko en Ernani: hartelijk dank voor de ideeën en het meenemen van de materialen om deze wedstrijd mogelijk te maken.

Uitslag Limbowedstrijd

1. Paul Ravensbergen
2. Joris Crèvecoeur
3. Robin Janssen
4. Luc Naafs
5. Lars Zender
6. Bastiaan Geluk
7. Tom Jansen
8. Elias van Olmen
8. Ernani Bosch
9. Niels Steigenga
10. Carlo van der Meer
11. Mirko Bosch
12. Otto Post

Dinsdagmiddag:
**AMATI AWARD
CHALLENGE**

wie vliegt het snelst en het langzaamst met dezelfde kist in één wedstrijd?

Maandag 3-8

Vandaag kan ik bestempelen als een vrij doorsnee dag op het Nationale Modelvliegekamp.

Een snikhete dag, dat zeker. Vroeg in de morgen werd de hitte al kenbaar. Rond een uur of 11 's ochtends was het al insmeren

geblazen. Voor mij en vele andere kampgenoten was het de eerste echte vliegdag. Toen de klok 10 uur sloeg was het daarom al een heuse ochtendspits. Ik was zeer gemotiveerd om nu eindelijk volwaardig het luchtruim te kiezen. Mijn motivatie dit te schrijven wordt gesteund door het onbetwistbare feit dat ik 2 minuten voor 10, met lopende motor, al klaar stond op de startbaan. Natuurlijk werd ik vergezeld door een net zo gemotiveerde piloot. Otto stond naast mij met zijn Graupner Monsun. Een model uitgerust met een uiterst betrouwbare O.S. FS Surpass II, die zeer goed bij kon houden. Ik koos te vliegen met mijn Tucano, een kist die mij nooit in de steek laat. Otto, we hebben een dijk van een ronde neergezet.

Ook een memorabele dag was het voor Koos. Hij heeft een zeer exclusieve Kyosho Piper Cub op het veld gebracht, die ik samen met hem in heb mogen vliegen. Te

zien was de uiterst zorgvuldige bouw en constructie wijze die Koos gedurende het project aangehouden heeft. Het kistje verliet de baan en had maar weinig trim nodig om kaars recht te vliegen. Koos heeft zelf ook een aantal rondes gestuurd en met wat oefening heeft hij hem zo onder de knie!

Rond het eind van de middag was het tijd voor de limbo wedstrijd. Na inschrijven bij Meester Johan werden de kisten klaargezet. De limbomeester heeft ons getracht zijn visie uit te leggen betreffende het te

vliegen figuur, alvorens door de limbostokken heen te vliegen. Deze nobele poging mislukte echter faliekant, waarna gekozen werd om de palen heen te vliegen. Twee helpers werden ingeschakeld. Thijs en Tim werden belast met de zware taak met hun parasol te wuiven als er een kist om een pylon was gevlogen. Echter besloot Tim verstandig zijn biezen te pakken toen ik met mijn ragbak over zijn hoofd scheerde. Goed gedaan eenieder die heeft meegedaan aan deze competitie.

Na nog enige interventie van een kat en muisspel met de boer, kon de dag afgesloten worden met de zweefcompetitie. Wat mij altijd heel vreugdig stemt is het helpen en positief aansporen van mijn kampgenoten. Zo zaten Bram, Ozzy en Elias aan de kant. Helaas zonder zwever. Na een schreeuw en een wenk

stonden zij hun tijd neer te zetten met mijn trouwe Electra zwever. Een klein minpunt was het crashen van deze bovengenoemde zwever aan het eind van de avond... Als je iemand anders de schuld kan geven moet je dat altijd doen. Deze crash was overduidelijk te wijten aan Pim Bijl. Deze beste jongen gebod mij (u wilt niet weten hoe) om de grote boom heen te vliegen met FPV. Dit ging voortreffelijk, totdat mijn zwever er mee stopte en ongelukkig neerkwam. In het tijdsbestek van het realiseren van contactverlies en het daadwerkelijke crashen schijn ik enkele komische woorden met boven gesproken te hebben, wat voor veel hilariteit heeft gezorgd. Gelukkig goed te repareren.

De dag werd afgesloten met de gebruikelijke late versnaperingen in de grote tent. Harm ging langs met de tosti formulieren. Helaas moest ik hem teleurstellen door geen tosti ananas te bestellen, gezien ik mij al vol gevreten had met andere lekkernijen. Ik begreep van dat ik nu geen kans meer bij hem maak, wat uiterst spijtig is. Hier heb ik ook slecht door geslapen, snik.

Rond een uur of 1 's nachts spoot Patrick Krooshof zichzelf nog onder met 15 jaar oude brandstof tijdens het repareren van een vintage Delta. Een mooier einde van een dag kan een mens zich niet wensen.

Luc

De maandag

Traditioneel is dit de dag waarop de opzet van het kamp geëvalueerd wordt. Dat wil zeggen, deugt alles, is alles aanwezig, kan er wel gevlogen worden door en op tijden waarop iedereen dat wil, heeft Paul voor voldoende vers fruit gezorgd, is er wel rosé voor John, dat soort dingen. Het is ook de dag waarop vaak de eerste klachten binnenkomen. De behandeling daarvan is in de aanloop naar het kamp door Paul en Fedde besproken en zij hebben er dit jaar een bijzonder werkzame oplossing voor gevonden. Was er de vorige jaren een ruim bemeten bak met eenzijdige klep voor aanwezig, waarin de klachten ook éénzijdig

konden worden gedeponeerd, dit jaar is voorzien in een roeptoeter waar men zijn klacht dus in kan roepen, voorzien van naam, adres en aard der klacht. Inwendig is de roeptoeter bekleed met een in overleg met Rob Metkemeijer (acousticus van beroep) gekozen materiaal, zodat de klacht volstrekt gedempt wordt. Dit leek ons een goede oplossing zodat Paul of John geen actie hoeven te ondernemen om misstanden of problemen op te lossen en de klager toch gehoord is. Na afloop van het kamp zal de roeptoeter worden gewassen en het klachtenwater milieutechnisch volstrekt verantwoord worden verwerkt. Verder zijn Alexius en Alexios, die waren gevraagd om de plaats in te

nemen van de oproep-poetskrachten, met onmiddellijke ingang weggestuurd. Ze zaten de hele ouzo voorraad op te zuipen en van poetsen der plee's kwam niets terecht. Gelukkig waren de oude bekende hulpkrachten Jannie en Janny bereid direct af te reizen om als van ouds te boenen alsof het glazuur van de pot af moest. Kortom, al met al tot op heden zeer geslaagd. Oh ja, een kort uittreksel uit de klachten: De kampen schrijven vaker niet dan wel, de vetpul viel al meteen de eerste dag uit, Carlo kon de plastic zakjes niet vinden, had de leiding er weer geen groot karton boven geplaatst met een pijl en de woorden 'HIER'. Ja het is me wat, zo'n kamp.

Een vreemde vogel

De kampleiding werd door enkele ongeruste deelnemers gewezen op het feit dat er op het kamp diverse rare vogels zijn gesignaleerd. Hoog tijd dus om ons meest dappere tweetal van het kamp er op uit te sturen.

Zij moesten concluderen dat er niet één, maar een heel nest vreemde vogels in en rond het kamp aanwezig zijn. Op de foto hiernaast is te zien dat het ze toch gelukt is er uiteindelijk een te pakken te krijgen.

Hoe wij er 's avonds uit zien

